

- c) w ust. 5:
- w pkt 1 kwotę „160,00 zł” zastępuje się kwotą „2400,00 zł”,
  - w pkt 2 kwotę „62,00 zł” zastępuje się kwotą „930,00 zł”,
  - w pkt 3 kwotę „40,00 zł” zastępuje się kwotą „600,00 zł”,
  - w pkt 4 kwotę „13,50 zł” zastępuje się kwotą „203,00 zł”,
  - w pkt 5 kwotę „12,00 zł” zastępuje się kwotą „180,00 zł”,
  - w pkt 6 kwotę „64,00 zł” zastępuje się kwotą „960,00 zł”,
- d) w ust. 6 kwotę „10,00 zł” zastępuje się kwotą „150,00 zł”,
- e) w ust. 7 kwotę „5,00 zł” zastępuje się kwotą „75,00 zł”, a kwotę „6,30 zł” — kwotą „95,00 zł”,
- f) ust. 8 otrzymuje brzmienie:
- „8. Stawka opłaty za 1 kg ładunku sumy chlorków i siarczanów, zawartych w wodach kopalnianych odprowadzanych do wód powierzchniowych za pośrednictwem zbiorników dozujących, jak również za 1 kg ładunku sumy chlorków i siarczanów zawartych w ściekach z zakładów przemysłu chemicznego wynosi:
- 1) w 1990 r. — 9,00 zł,
  - 2) od 1991 r. — 12,00 zł.”;
- 6) w § 9 w ust. 2 po wyrazach „w wodach kopalnianych” dodaje się wyrazy „i w ściekach z zakładów przemysłu chemicznego”;
- 7) po § 9 dodaje się § 9a w brzmieniu:
„§ 9a. Wojewódzki organ może żądać złożenia informacji, o której mowa w § 9 ust. 1, w terminach do dnia 31 lipca i 31 stycznia danego roku.”;
- 8) w § 10 w ust. 1 w pkt 1 i 2 wyrazy „10 000 zł” zastępuje się wyrazami „200 000 zł”;
- 9) w § 11 w ust. 2 dodaje się pkt 7 w brzmieniu:
„7) pływających obiektów urzędów morskich.”
- § 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1990 r.

Prezes Rady Ministrów: *T. Mazowiecki*

244

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 25 czerwca 1990 r.

w sprawie kar pieniężnych za naruszanie warunków, jakim powinny odpowiadać ścieki wprowadzane do wód lub do ziemi.

Na podstawie art. 130 ust. 1 i 6 ustawy z dnia 24 października 1974 r. — Prawo wodne (Dz. U. Nr 38, poz. 230, z 1980 r. Nr 3, poz. 6, z 1983 r. Nr 44, poz. 201, z 1989 r. Nr 26, poz. 139 i Nr 35, poz. 192 oraz z 1990 r. Nr 34, poz. 198 i Nr 39, poz. 222) zarządza się, co następuje:

§ 1. Za wprowadzanie do wód lub do ziemi ścieków, które nie odpowiadają warunkom określonym w pozwoleniu wodnoprawnym, organ rządowej administracji ogólnej stopnia wojewódzkiego ustala karę pieniężną.

§ 2. 1. Zakładom, które wprowadzają ścieki do wód lub do ziemi bez pozwolenia wodnoprawnego, ustala się karę pieniężną za zanieczyszczenia zawarte w odprowadzanych ściekach.

2. Przy ustalaniu kary, wielkości odprowadzanych zanieczyszczeń pomniejsza się o wartość odpowiadającą iloczynowi ilości odprowadzanych ścieków i dopuszczalnych wartości wskaźników zanieczyszczeń w klasie czystości wód, do której jest zaliczony odbiornik ścieków.

3. Dopuszczalną wartość wskaźników zanieczyszczeń w poszczególnych klasach czystości wód określają odrębne przepisy.

4. Ziemię będącą odbiornikiem ścieków traktuje się jak wody zaliczone do II klasy czystości.

§ 3. Wysokość kary pieniężnej jest zależna od ilości, stanu i składu ścieków wprowadzanych do wód lub do ziemi. Przez stan ścieków rozumie się temperaturę, odczyn (pH) i stopień skażeń promieniotwórczych, a przez skład ścieków — stężenie zawartych w nich zanieczyszczeń.

§ 4. Podstawę stwierdzenia przekroczenia warunków, określonych w § 1 i 2, stanowią wyniki trzykrotnych, w ciągu godziny, pomiarów stanu i składu ścieków wprowadzanych przez zakład, dokonanych przez organ określony w § 1 lub na jego zlecenie przez rejonowy organ rządowej administracji ogólnej. W razie stwierdzenia przekroczenia tych warunków, właściwy organ przesyła zakładowi wyniki analiz przed upływem 21 dni od dnia pobrania ścieków.

§ 5. 1. Podział wskaźników zanieczyszczeń na grupy, kategorie oraz wielkość jednostkowego ładunku zanieczyszczeń wprowadzanych do wód lub do ziemi określa załącznik do rozporządzenia, zwany dalej „załącznikiem”.

2. Wskaźniki zanieczyszczeń nie wymienione w załączniku zalicza się do kategorii, w której jest umieszczony wskaźnik o zbliżonym stopniu szkodliwości.

§ 6. 1. Karę pieniężną ustala się za okres naruszenia warunków wprowadzania ścieków.

2. W razie gdy ilość, stan lub skład ścieków były w poszczególnych okresach różne, wysokość kary oblicza się za każdy okres.

§ 7. 1. Po stwierdzeniu naruszenia wymaganych warunków wprowadzania ścieków wymierza się karę pieniężną dobową wraz z określeniem terminu rozpoczęcia naliczania tej kary.

2. Łączną karę pieniężną za naruszanie wymaganych warunków wprowadzania ścieków ustala się po stwierdzeniu z urzędu lub na wniosek zakładu, że naruszenie ustało. Jeżeli jednak do dnia 31 grudnia naruszenie to nie zostało usunięte, wysokość kary łącznej ustala się za okres do dnia 31 grudnia tego roku, natomiast od dnia 1 stycznia następnego roku dobowy wymiar kary stanowi podstawę naliczania następnej kary łącznej.

§ 8. Organ, określony w § 1, może odstąpić od ustalenia łącznej kary, jeżeli jej wstępnie określona wysokość nie przekroczyłaby kwoty 500 000 zł.

§ 9. 1. Stawki kar pieniężnych za jednostkę ładunku zanieczyszczeń w ściekach wprowadzanych do wód lub do ziemi w ciągu doby, z zastrzeżeniem ust. 2, wynoszą:

- 1) 1620 zł dla I kategorii wskaźników zanieczyszczeń,
- 2) 1296 zł dla II kategorii wskaźników zanieczyszczeń,
- 3) 972 zł dla III kategorii wskaźników zanieczyszczeń,
- 4) 648 zł dla IV kategorii wskaźników zanieczyszczeń,
- 5) 324 zł dla V kategorii wskaźników zanieczyszczeń,
- 6) 54 zł dla VI kategorii wskaźników zanieczyszczeń.

2. Dla przedsiębiorstw gospodarki komunalnej, zakładów służby zdrowia i opieki społecznej oraz zakładów oświaty i wychowania ustala się następujące stawki kar pieniężnych za jednostkę ładunku zanieczyszczeń w ściekach wprowadzanych do wód lub do ziemi w ciągu doby:

- 1) 135 zł dla I kategorii wskaźników zanieczyszczeń,
- 2) 108 zł dla II kategorii wskaźników zanieczyszczeń,
- 3) 81 zł dla III kategorii wskaźników zanieczyszczeń,
- 4) 54 zł dla IV kategorii wskaźników zanieczyszczeń,
- 5) 27 zł dla V kategorii wskaźników zanieczyszczeń.

3. W razie przekroczenia dopuszczalnych wartości równocześnie w dwu lub więcej wskaźnikach zanieczyszczeń grupy I, wymienionych w załączniku pod pozycjami 2—9, dobowy wymiar kary pieniężnej ustala się przyjmując ten ze wskaźników zanieczyszczeń, którego przekroczenie pociąga za sobą najwyższą karę.

4. W razie przekroczenia dopuszczalnych wartości równocześnie w dwu lub więcej wskaźnikach zanieczyszczeń grupy II, wymienionych w załączniku pod pozycjami 10—14 i 26—40, dobowy wymiar kary pieniężnej ustala się łącznie za wszystkie wskaźniki zanieczyszczeń.

5. W razie przekroczenia dopuszczalnych wartości równocześnie we wskaźnikach zanieczyszczeń grupy I i II, wymienionych w ust. 3 i 4, stosuje się karę wyższą.

6. Do kary pieniężnej, ustalonej według zasad określonych w ust. 3—5, dolicza się w każdym wypadku karę za przekroczenie:

- 1) dozwolonej temperatury,
- 2) dozwolonych wartości pH,
- 3) dozwolonych wartości substancji promieniotwórczych,
- 4) dopuszczalnych wartości: wskaźnika zanieczyszczeń wymienionych w załączniku pod pozycją 1 albo wszystkich wskaźników zanieczyszczeń wymienionych w załączniku pod pozycjami 15—25, stosując karę wyższą.

§ 10. Dobowy wymiar kary pieniężnej za przekroczenie dozwolonej temperatury ścieków ustala się stosując następujące stawki kar za 1 m³ ścieków:

- 1) stawka kary pieniężnej za ścieki, których temperatura przekracza wielkość dozwoloną o mniej niż 5°C — 32 zł, a dla przedsiębiorstw gospodarki komunalnej — 8 zł,
- 2) stawka kary pieniężnej za ścieki, których temperatura przekracza wielkość dozwoloną o 5°C i więcej — 648 zł, a dla przedsiębiorstw gospodarki komunalnej — 162 zł.

§ 11. Dobowy wymiar kary pieniężnej za przekroczenie dozwolonej wartości pH ścieków ustala się, stosując następujące stawki kar za 1 m³ ścieków:

- 1) stawka kary pieniężnej za ścieki, których pH jest wyższe od górnej albo niższe od dolnej wartości dopuszczalnej o mniej niż 0,5 pH — 648 zł, z wyjątkiem przedsiębiorstw gospodarki komunalnej, dla których stawka kary wynosi 162 zł,
- 2) stawka kary pieniężnej za ścieki, których pH jest wyższe od górnej albo niższe od dolnej wartości dopuszczalnej o 0,5 pH i więcej — 1296 zł, z wyjątkiem przedsiębiorstw gospodarki komunalnej, dla których stawka kary wynosi 324 zł.

§ 12. 1. Dobowy wymiar kary pieniężnej za przekroczenie dozwolonej wielkości skażeń promieniotwórczych ustala się, przyjmując stawkę kary za 1 m³ ścieków w wysokości 3240 zł, z wyjątkiem przedsiębiorstw gospodarki komunalnej, dla których stawka kary wynosi 810 zł.

2. Ilość substancji promieniotwórczych zawartych w ściekach ustala służba pomiarów skażeń promieniotwórczych.

§ 13. Tracą moc przepisy § 8—20 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 grudnia 1987 r. w sprawie klasyfikacji wód, warunków, jakim powinny odpowiadać ścieki, oraz kar pieniężnych za naruszanie tych warunków (Dz. U. Nr 42, poz. 248).

§ 14. Sprawy wszczęte przed dniem wejścia w życie rozporządzenia podlegają rozpoznaniu według przepisów dotychczasowych.

§ 15. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1990 r.

Prezes Rady Ministrów: *T. Mazowiecki*

Załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 czerwca 1990 r. (poz. 244)

PODZIAŁ WSKAŹNIKÓW ZANIECZYSZCZEŃ NA GRUPY I KATEGORIE WRAZ Z OKREŚLENIEM WIELKOŚCI ŁADUNKU JEDNOSTKOWEGO

Pozycja	Wskaźnik	Grupa	Kategoria	Jednostka ładunku		
1	2	3	4	5		
1	Suma metali ciężkich	I	I	100 g		
2	Chemiczne zapotrzebowanie tlenu metodą nadmanganianową		II	1 kg O ₂		
3	BZT ₅		III	1 kg O ₂		
4	Substancje rozpuszczone			1 kg		
5	Zawiesina ogólna, z wyjątkiem zawiesiny ogólnej pochodzącej z odwodnienia kopalń			1 kg		
6	Substancje ekstrahujące się eterem naftowym			1 kg		
7	Chemiczne zapotrzebowanie tlenu metodą dwuchromianową		IV	1 kg O ₂		
8	Zawiesina ogólna pochodząca z odwodnienia kopalń		V	1 kg		
9	Zawiesina łatwo opadająca			1 l		
10	Cyjanki, z wyjątkiem cyjanków związanych (kompleksowych)	II	I	10 g CN		
11	Cyjanki związane (kompleksowe)			100 g Me/CN/x		
12	Fenole lotne			500 g		
13	Chlor wolny			100 g Cl ₂		
14	Aldehyd mrówkowy			100 g HCHO		
15	Ołów			60 g Pb		
16	Rtęć			60 g Hg		
17	Miedź			60 g Cu		
18	Kadm			60 g Cd		
19	Cynk			60 g Zn		
20	Arsen			60 g As		
21	Chrom ⁺⁶			60 g Cr ⁶⁺		
22	Nikiel			II	II	60 g Ni
23	Wanad					60 g V
24	Srebro	60 g Ag				
25	Chrom ⁺³	250 g Cr ³⁺				
26	Bor	60 g B				
27	Detergenty (substancje powierzchniowo czynne)	1 kg				
28	Siarczki	500 g S				
29	Rodanki	50 g CNS				
30	Akrylonitryl	500 g				
31	Kaprolaktam	250 g				

1	2	3	4	
32	Azot amonowy	II	III	1 kg NNH_4
33	Azot azotanowy			1 kg NNO_3
34	Fosforany			1 kg PO_4
35	Żelazo ogólne		IV	1 kg Fe
36	Mangan			250 g Mn
37	Chlorki		V	1 kg Cl
38	Siarczany z wyjątkiem chlorków i siarczanów pochodzących z odwodnienia kopalń			1 kg SO_4
39	Chlorki		VI	1 kg Cl
40	Siarczany pochodzące z odwodnienia kopalń			1 kg SO_4

245

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 25 czerwca 1990 r.

w sprawie opłat za gospodarcze korzystanie ze środowiska i wprowadzanie w nim zmian.

Na podstawie art. 86 ust. 3 ustawy z dnia 31 stycznia 1980 r. o ochronie i kształtowaniu środowiska (Dz. U. Nr 3, poz. 6, z 1983 r. Nr 44, poz. 201, z 1987 r. Nr 33, poz. 180, z 1989 r. Nr 26, poz. 139 i Nr 35, poz. 192 oraz z 1990 r. Nr 34, poz. 198 i Nr 39, poz. 222) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa zakres, wysokość oraz tryb ustalania opłat za:

- 1) wprowadzanie zanieczyszczeń do powietrza,
- 2) składowanie odpadów,
- 3) usuwanie drzew i krzewów.

§ 2. 1. Opłaty za wprowadzanie zanieczyszczeń do powietrza ustala się w zależności od ich rodzaju i ilości.

2. Rodzaje zanieczyszczeń wprowadzanych do powietrza, objętych opłatami oraz jednostkowe stawki opłat określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

§ 3. 1. Opłaty za składowanie odpadów ustala się w zależności od kategorii uciążliwości tych odpadów i ich ilości.

2. Podział odpadów na kategorie uciążliwości oraz jednostkowe stawki opłat określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

3. Jeżeli odpady różnych kategorii uciążliwości ulegają zmieszaniu w miejscu powstania lub przy usuwaniu do środowiska, w procesie transportu lub w wyniku nieselektywnego składowania, za podstawę wyliczenia opłat przyjmuje się kategorie, za którą opłata jest najwyższa.

§ 4. 1. Opłaty, o których mowa w § 2 i 3, ponoszą osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą i jednostki organizacyjne. Opłaty te ustala i pobiera wojewoda.

2. Osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą oraz jednostki organizacyjne nie posiadające decyzji, o której

mowa w art. 30 ustawy z dnia 31 stycznia 1980 r. o ochronie i kształtowaniu środowiska (Dz. U. Nr 3, poz. 6, z 1983 r. Nr 44, poz. 201, z 1987 r. Nr 33, poz. 180, z 1989 r. Nr 26, poz. 139 i Nr 35, poz. 192 oraz z 1990 r. Nr 34, poz. 198 i Nr 39, poz. 222), ponoszą — do czasu przedstawienia wojewodzie danych niezbędnych do wydania takiej decyzji — opłaty za wprowadzanie zanieczyszczeń do powietrza, ustalone przy zastosowaniu stawek o 100% wyższych niż przewidziane w załączniku nr 1 do rozporządzenia.

3. Wojewoda może nie pobierać opłat za wprowadzanie zanieczyszczeń do powietrza albo składowanie (wylewanie) odpadów, jeżeli ich wysokość nie przekracza kwoty 1 000 000 zł.

4. Nie pobiera się opłat za wprowadzanie zanieczyszczeń do powietrza od zakładów pomocy społecznej, domów dziecka i placówek opiekuńczo-wychowawczych.

§ 5. Osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą i jednostki organizacyjne są zobowiązane przedstawić właściwemu wojewodzie, w terminie do dnia 31 stycznia każdego roku, wykaz zawierający dane o ilości zanieczyszczeń objętych opłatami, wprowadzonych w ubiegłym roku kalendarzowym do powietrza, a w odniesieniu do odpadów — dane o ilości, rodzaju i miejscu składowania (wylewania), dotyczące ubiegłego roku kalendarzowego.

§ 6. Wojewoda może żądać złożenia informacji, o której mowa w § 5, w terminie do dnia 31 lipca i 31 stycznia danego roku.

§ 7. 1. Jeżeli osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą i jednostki organizacyjne nie przedstawią w terminie wykazu, o którym mowa w § 5 i 6, albo przedstawią wykaz nasuwający zastrzeżenia, wojewoda wymierza opłaty na podstawie ustaleń dokonanych we własnym zakresie.